

«ΔΥΣΚΟΛΟ ΤΟ ΚΟΙΝΟ ΤΟΥ ΗΡΑΚΛΕΙΟΥ»

[Συνέντευξη στην Ναυσικά Κωνσταντοπούλου, Εφημερίδα «ΤΟΛΜΗ» (24/7/1998)]

Ο Γιώργος Σταυρακάκης, γνωστός τραγουδοποιός και μετά το δίσκο του «Ρεσάλτο» ακόμη γνωστότερος στο Ηράκλειο, από το «Τρομπόνι» το κέντρο που έδωσε ένα μέτρο ποιότητας στην ψυχαγωγία για αρκετά χρόνια, έδωσε χθες μια συναυλία στο κοινό του Ηρακλείου. Ένα δύσκολο κοινό, όπως υπογραμμίζει στη συνέντευξη που ακολουθεί και στην οποία μέσα από ένα παιχνίδι ερωτήσεων και απαντήσεων αναφέρεται σε πολλά και ποικίλα θέματα.

Όπου Γιώργος και μάλαμα;

Αφού το λέει και το τραγούδι.

Μουσική για σας σημαίνει...

Ένα ανοιχτό παράθυρο στα βάθη του νου.

Στίχοι, μουσική, τραγούδι, από πού ξεκινά η έμπνευση;

Η καθημερινότητα είναι αυτή που σου δίνει τις πιο ισχυρές εικόνες. Πρέπει να βάζουμε και ένα ωράριο εργασίας, όπως λέει και ο κ. Σαββόπουλος.

Η μουσική εξημερώνει τα ήθη ή εμείς απλώς εξημερωνόμαστε στα νυχτερινά κέντρα;

Η μουσική δεν έχει καμία σχέση μ' αυτό που συμβαίνει στα νυχτερινά κέντρα. Μιλάμε για κέντρα κωφαλάλων και δεν θα μπορούσε εκ των πραγμάτων να παίξει ρόλο.

Ποιο κοινό προτιμάτε;

Το κοινό που ξέρει να σέβεται ακόμα και αν διαφωνεί.

Το ροκ σε παίρνει και σε «σηκώνει» λέει σ' ένα τραγούδι του ο Σταμάτης Κραουνάκης. Συμφωνείτε;

Δεν ξέρω τι λέει ο Κραουνάκης και τι εννοεί. Αυτό που ξέρω είναι ότι το ροκ σαν κίνημα, σαν στάση ζωής έπαιξε το ρόλο του. Αυτό που μένει είναι η μουσική και τελικά δεν ξέρω αν οι άνθρωποι που ασχολούνται μαζί της έχουν και την ανάλογη στάση.

Σε ποιους αρμόζει ξύλο μετά μουσικής;

Στους πολιτικούς.

Εσείς πού «φαλτσάρετε», συχνότερα στην καθημερινή ζωής σας;

Στις δημόσιες σχέσεις.

Τι κάνει ένα τραγούδι ν' αντέχει στο χρόνο;

Νομίζω ο τρόπος με τον οποίο ο δημιουργός προσεγγίζει το θέμα του και στη μουσική και στο στίχο.

Τι θα αλλάζατε στην πόλη του Ηρακλείου;

Δεν ξέρω από πού ν' αρχίσω και πού να τελειώσω. Αυτό που είναι σίγουρο είναι ότι σε συμφιλιώνει με την ιδέα του θανάτου.

Όταν βλέπετε γλάρους να πετούν τι σκέφτεστε;
Χαμηλές κι ατέλειωτες πτήσεις.

Κλασική ερώτηση: Μια εβδομάδα σ' ένα νησί. Δύο βιβλία και δύο cd που θα παίρνατε μαζί σας;

Τα βιβλία και τα cd στο σπίτι μου. Στο νησί δεν έχεις ανάγκη τέτοιου είδους πράγματα.

Οι νέοι σήμερα ενδιαφέρονται πιο πολύ για υλικές ή πνευματικές αξίες;

Οι νέοι σήμερα είναι απλώς διαφορετικοί. Οι άνθρωποι εξακολουθούν να έχουν ανάγκη τα ίδια πράγματα. Αυτό που δεν υπάρχει σήμερα είναι το ομαδικό όνειρο.

Τι θα λέγατε σ' έναν νέο που παίρνει ναρκωτικά;

Ότι το καλύτερο κανάλι για να δραπτετεύσεις είναι το όνειρο.

Άγιος Υάκινθος. Ένας άγιος της αγάπης. Μας χρειάζετε;

Δεν έχουμε ανάγκη από άγιους και τέτοιου είδους εφευρήματα. Η αγάπη είναι βαθύ συναίσθημα, που χτυπάει μέσα μας και δεν έχει ανάγκη προστασίας.

Χρειάζεται πότε πότε ένα ρεσάλτο στη ζωή μας;

Η ζωή πρέπει να είναι γεμάτη από τολμηρές κινήσεις και αποφάσεις. Μόνο έτσι μπορείς να γίνεσαι καλύτερος άνθρωπος. Να συναντιέσαι κάθε τόσο με τον καινούργιο σου εαυτό.

Μετά το «Ρεσάλτο» τι;

Καινούργιος δίσκος το χειμώνα. Προ το παρόν χωρίς τίτλο.

Λύνουν το ζωνάρι τους οι Κρητικοί για ψύλου πήδημα;

Τι να κάνουμε, είναι κι αυτό ένα από τα χαρακτηριστικά μας. Έχουμε όμως και άλλα πολλά καλά.

Συναντάς έναν άνθρωπο στη συντέλεια του κόσμου και σου απευθύνει τρεις ερωτήσεις στις οποίες πρέπει να απαντήσεις αμέσως. Η πρώτη:

Ποιος είσαι;

Ο εαυτός μου.

Η δεύτερη: εκτός από αυτό ποιος είσαι;

Ο άλλος μου εαυτός.

Και η τρίτη ερώτηση: και εκτός από αυτό, ποιος είσαι;

Ο άνθρωπος.